

Maria

– NazlıKaragöz · 28 Ocak 2011

Memleketi koynunda sızlatarak sılaya gitti
Tarihler üçer beşer hızlandığı vakitlerde
Nedense gurbet zamanla memleket oluvermişti

Bir matmazel adı düştü soğuk manşete
Meğerki adam takılmış soluk benizli çengele
Yirmi beş seneyi ve üç sübyanı gözü görmemiş
Rotayı şaşırıp, taze tenlerde yelken açmış saadete
Yılanı tepesinde taşırmış sultan diye

Vay be maria! Kadın kılığında şeytan
Ne küstah cesarettir kanında akan
Arsızlık akıyor rezil suratından
İğreti sevidir kirli yüzünde duran
İffeti geçtim, ahlak öğretmedi mi anan

Nikâh üstüne nikâh düşmez buralarda
Elin adamının kahpece girilmez koynuna
Gâvur işvenle mi düşürdün hain pusuya
Akıllara ziyan, bir de cenin yerleşti karnına

Yuvamızı cadı çomağınla eşeledin
Yazgımızı ahlaksızca deşeledin
Kaderimizi iblis planıyla değiştirdin
Eti tırnaklarından ezeli ayırdın
Bizi bizden hangi amaç uğruna kopardın
Hesabı dürülecek en büyük düşmanımısın

Elimden çaldığın candı, mal değildi
İlk sevdiğim adam, en kıymetlimdi
Değirmeninde öğüttün dört masum yüreği
Ergen düşlerimi şakağından vurdun
Ağacın yapraklarını yerlere savurdun

Sütünü emdiğim kutsal kadın uğruna

Peşindeyim leşinin, yeminliyim canına
Ellerimi yakandan çekeceğim sanma
İçimde kinden biriken nefretim olmasa
İfrit adını hiç zikretmezdim ya

Sahi, sizde kul hakkı yoktu değil mi? Sırat köprüsü benzemez güvendiğin haça
Cennet cehennem var üç kutsalda
Mahşerde ikimize de yer çokça
Karşılaşacağımız yer sana çok dar
Şimdi arzu ettiğin kadar
Ayinlerinde istavroz çıkar, tanrına yalvar
Anamın bana duası, sana bedduası var

Nazlı Tolun